Szerkesztőség és kiadó hivatal
Piacz SIMONFFY-ház a városházával szemben

HIRDETMÉNYEK,
előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:
Helybeli házhoz hordva egy vi[illegible] po[illegible]
küldve:
Egész évre .. .. 10 frt — kr
Félévre .. .. 5 frt —
Negyedévre .. .. 2 frt 50
Egy hóra .. .. 1 frt —

Hirdetési díj:
Öt-hasábospetitsor egyszeri beigtatásáért 5 kr
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábos petitsorért 20 kr.

XIII. évfolyam. 1886. Debreczen, Csütörtök április 22 80. szám

Nem felejtik azt el!

(T.) Hogy olykor kis dolgok menynyire befolyásolják az embereket, ime ide irok egy esetet: Hogyha fiatal ember koromban azt hittem, hogy aki velem nem egy politikai nézetet vall, az legalább is hazaáruló, noha az időben még annyit értettem a politikához mint a legtöbb ember aki az ellenzékiségben keresi a hazafiságot, de annál nagyobb politikai tudománya aztán nincs is. Elég az hozzá, hogy ismeretségben álltam egy magas születésü uri emberrel, de aki 1867-ben a Deák pártjához csatlako ott, ami előttem annyit jelentett, hogy meg van halva. Találkoztam egyszer ezzel az uri emberrel, — oh nagyon jól emlékszem rá! — Budapesten a nagy Kristóf téren. Politikai szerepet játszottunk már akkor mind a ketten, én hissebbet ő nagyobbat, dehát én azért gondoltam magamat olyan nagy embernek mint a milyen a volt, hazafiságban pedig legalább százszor akkorának. Hát amint igy közeledünk a Kristóf téren, egymással szembe, nem akartunk ugy tenni mint akik egymást nem látják, ő hihetőleg azért, mert nem tartott olyan nagy valakinek, aki őt még feszélyezze is, én pedig azért, mert nem akartam megretirálni. Erősen néztünk egymásra sőt ő még mosolygott is, azt hitte, köszönni fogok neki. Elhaladtunk egymás mellett, én a szemébe néztem de nem köszöntem. Láttam hogy rezvonásai meghuzódtak és sejtelmem a következő szavakat véste emlékezetembe: „Erre az emberre az életbe ne számits“ . . . . . Nem is volt semmi szándékom arra hogy számitsak, de ki ismerheti a jövendőt? Háromszor állt már utamban ugy azóta, hogy nem lehetett kikerülnöm. Nagy hatalommá lett s eléje vezetett a sors. Mind a háromszor azt felelte: non possumus! Kétszer életbevágó kérdést ütött el igy, mert ha akkor ennek az urnak a Kristóf-téren köszönök, ma, legalább is nem mulattatom irkafirkáimmal az olvasót. Pedig azt hittem, már régen elfelejtette. Hiszen nagy ur volt akkor is. Ezrek süvegelték, mi szüksége lehetett az én köszöntésemre? És nem felejtette el azóta, talán nem fogja elfelejteni soha.

Az olvasó pedig azt kérdezi tőlem: minek okáért mondtam el neki ezt a történetet? Mit érdekli őt az én privát ügyem? Hát megmondom azt is. Olyan ez az élet kérem, hogy ami egy emberrel megtörténik, az száz és ezerszer ismételteti magát mások által, és nem mondhatja el magáról senki, hogy ugyan ilyen eset nem fog-e megtörténni vele is; éppen azért jó, ha figyelmeztetve van reá, kikerülheti legalább. Másodszor a Sándor fejedelem esete az, mely elmondatta velem a magamét. Azt olvasom ki ugyanis minden muszka lapból, hogy a hatalmas czárt Sándor fejedelemnek ez a nem köszönése nagyon bántja. Mit neki az, hogy Galiczia szelétől fél Európa, aztán a Kaukázuson és fél Azsián keresztül Chináig minden ember neki hódol; hogy amerre megy kis és nagy királyok, kis és nagyfejedelmek versenyeznek egymással abban hogy ők kivánhassák hamarabb a jó reggelt; hogy hatalmának fénye, pompája és nagysága előtt a szolgák milliója borul a porba, hogy egy intésére fél világot rázhat meg a földindulás és népek, országok sorsa foroghat koczkán, szóval mit neki a szárazföldek és tengerek meghódolása, ha azokon a tengereken van egy sziget, és azon a szigeten van egy ember, aki a minden oroszok czárjának nem köszön. Mi az orosz birodalom határa a világ egyik sarkától a másikig, ha a vágyak határát nem ismerő földi félisten e piczinyke szigetkére köti magát, mint a fényes csecsebecsék halmazából az elkényesztetett gyermek egy koldus leány kalárisára, mint a háremek szépségei közül a telhetetlen pasa, egy szegény szatócsnak talán nem is olyan szép nejére. Mert hát nagy a világ, de a telhetetlen vágyak nagysága még nagyobb, s akit a sors oly polczra emelt, hogy mindenkit szolgának akar látni maga előtt, bántja azt az, ha milliók és milliók fedetlen feje közt egy feltett kalappal találkozik.

Bizony bizony nagyon látszik a muszka sajtó siró rivó örömében, hogy a czár a dolgok folyásával mennyire megvan elégedve, s mennyire igyekszik magát vigasztaltatni ama kicsinyes vivmány minél gyakoribb emlegettetésével hogy ime: mégis Oroszország volt az, mely Sándor fejedelem életfogytig tartó kormányzóságát megakadályozta. Látod Sándor fejedelem!

Es nagy örömében öklével törüli szemeit az egész muszka sajtó!

Hanem legyen aztán arra elkészülve Sándor fejedelem is, hogy ez a nem köszönése nem fog elfeledtetni soha. Igyekezzék most már azonképpen mozogni, hogy muszka pártfogásra soha de soha ne szoruljon az életben, mert hogy az a pártfogás nem fog hasznára válni, arra hogy kikerülje, inkább mérget vehet.

A román kereskedelmi szerződés tárgyalás mint azt már tegnapi is jelentette egyelőre befejeztettek. A tanácskozásokban megvitatták mindazon alkudozási kérdéseket, melyek egy uj kereskedelmi szerződésnek Romániával való megkötésére fontossággal birnak. Az osztrák és a magyar kormányok képviselői már a tanácskozások folyamában minden tartózkodás nélkül megjelölték azon határt, a meddig monarchiánk egy kereskedelmi szerződés megkötésénél menni kész, ha Románia elfogadja a részünkről javaslatba hozott feltételeket. — Miután a román meghatalmazottak most már kormányaik összes propositióit ismerik és tudomással birnak azon concessiókról, melyeket monarchiánk Romániával szemben megadni hajlandó: a román kormány azon helyzetben van, hogy elhatározó nyilatkozatot tehet a szerződés ügyére nézve. Románia megbizottai még nem tettek oly nyilatkozatot, mely a tárgyalások folytatását biztositathatná; miután azonban az összes elvi természetü kérdéseket már teljesen megbeszélték, a részletek tekintetében, melyekbe még nem bocsátkoztak, a husvéti ünnepek után a tárgyalásokat Bukarestben fogják folytatni. A tárgyalás, menete kimutatta, hogy semmi lényeges akadály nem áll utjában a monarchia mindkét államát és Romániát is teljesen kieligitő megegyezés létrejöttének. A magyar megbizottak részéről az erdélyrészi érdekek kiválóan meleg pártfogásban részesültek,

---

A Tolnay Lajos gazdálkodása

A „Pester Lloyd“ tegnap terjedelmes czikkben foglalkozik azon nyilatkozattal, melyet Tolnay Lajos a magyar államvajutak volt igazgatója a maga igazolására közzétett. A czikk rendkivül érdekes adatokat tartalmaz melyek megvilágitják a helyzetet, s melyek a Tolnay nyilatkozatát a maga igaz értékükre szállitják le.

„Az a magyarázat, melyet a magyar államvasutak volt igazgatósági elnöke, Tolnay Lajos ur közzé tett, amint előre látható volt, a közfigyelmet ismét a nagy forgalmi intézetre forditotta. A kormányhoz közel álló körökben a Tolnay ur által felhozott minden egyes adat alaposságát, valóságát a leghatározottabb módon vitatják. Ha ez ügy egyik vagy másik formájában a képviselőház elé kerül, a kormány nem fog habozni a parlamentnek positiv, okiratokkal igazolt adatokkal szolgálni, melyek a vitát határozottan fogják dönthetni. Jól értesült körökben különösen arra utalnak, hogy azon állitás, mintegy a budgetben előre nem látott kiadásról ideje korán tudomással kellett birnia, a tényekkel homlokegyenest elenkezik. Sőt az iratokból inkább az derül ki, hogy a miniszter ismételten tiltakozott a számára készitett drága meglepetések ellen s hogy egy alkalommal az államvasutak igazgatóját egész kategorikusan a fegyelmi vizsgálat megindításával fenyegette, ha az önhatalmu intézkedést meg nem szünteti. Csak a miniszter akarata ellenére és az igazgatóság önkényü eljárása folytán támadhattak olyan óriási tulkapások a hitelben, a minő pl, az a mely — mindenkinek szeme előtt történt — a budadepest központi pályadvarnál támadt, számadásai még ma sincsenek teljesen liquidálva. Aligha nyer

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

EGY ADÓSSÁG.

— Jacques Normand után; Incze Jenő. —

(M. P.) „Miért nem tagja ön egy klubnak sem?“ kérdeztük nehány év előtt a Párisban jól ismert R. . . gazdag magyar grófot. Minden ajtó nyitva ön előtt, mindenki szerencséjének tartja elfogadni; ön inkább párisi, mint sok más párisi. Önnek a mienknek kell lennie.

— Bevezetem a „Jockey klub“-ba.

— Eu, az „Imperial“-ba.

— Es én a „Mirliton“-ba.

— Nem, nem: Biztositom önöket, felelé a gróf szeliden, hogy az szükségtelen.

— Bah! Ott lapokat olvas, barátokkal találkozik: ott lehet csevegni a napi eseményekről.

Es a lakomák . . . vivóterem . . . néha egy kis játék.

A gróf homloka elsötétült és röviden szólt: „Ne kényszeritsenek arra! Soha, — nem, — soha!“ Bámulva néztünk egymásra. E rövid, éles hang szokatlan volt nála. Senkisem látta közülünk szelid, buskomor arczát annyira felindultnak. Eszrevéve meglepeté sünket azonnal a legudvariasabb módon mentegetődzött.

— Ezer bocsánat, heves valék. Baráti ajánlataikra rosszul feleltem. De önök egy régi fájdalmas emléket ujitanak fel bennem. Nem, drága barátaim, sohasem fogok egy klubnak is tagja lenni. Az irántam tanusitott érdeklődésük és jóakaratuk viszonzásául el fogom beszélni hogy miért nem. — Akkor megértik hevességemet és meg fognak bocsátani.

A gróf felsohajtott, szürkülő fejét a szék támlájára hajtá, s lassu, halk hangon a következőket beszélé el.

— Huszonötéves valék, mint láthatják nagyon régen volt és mégis ugy tetszik, mintha csak tegnap történt volna!

Husz éves koromtól fogva zajos életet folytattam Párisban. Összes jelentékeny vagyonomat eltékozoltam. Hogy kártyaadóssát gaimat kiegyenlithessem, atyám segélyéhez kellett fordulnom. Minden szó nélkül kifizette Megesküdtem, hogy többé nem fogom ily kéréssel megszomoritani.

Számot vetve, még nyolczvanezer frankom maradt. Elhatároztam, mint utólsó tételt koczkáztatni. Ha nyerek, akkor igyekezni fogok ismét az árral uszni, ha veszitek, — egy ugrás az örökkévalóságba. Tekintve huszonöt évemet kissé korán az igaz, de határozatom szilárd volt és semmi sem gátolhatta meg annak végrehajtását.

Elhagyva az operát a klubba indultam, mert akkor még több klubnak tagja valék.

Hideg, esős, sötét márcziusi éj volt. A nagy térre érve megpillantván a magas kivilágitott aklakokat, melyek az éj sötétben mint valami nagy sárgás vörös szemek látszottak rám tekinteni. Az ablakok mögött sötét árnyak lebegtek. Ott fenn fogom utólsó játszmámat eljátszani, mondám magamban, s meggyorsitám lépteimet.

Azon pillanatban, midőn beakartam lépni lábam egy a fal hosszában nyugvó sötét tömegbe botlott. Oda tekintek.

Mintegy tiz éves, rongyokba burkolt halvány és beteges kinézésü koldus leányka volt, kis fejét egy kőre támasztva aludt.

Részint szánalomból, részint babonás hitből egy husz frankos darabot vettem ki zsebemből s kezébe tevém.

Szemei kissé felnyiltak, ajkai köszönetet mormoltak, ujjai közzé szoritá a pénzt, s karját keblére hajtva ismét elaludt.

Az első tételt megnyertem. Ezer luisdort nyertem A kis leánynak adott alamizsna kétségkivül szerencsét hozott. De a szerencse csakhamar elhagyott. Önök mindnyájan láttak többé vagy kevésbé szenvedélyes játékosokat. Nem szóllok tehát a játéklázról melyet a folytonosan változó szerencse, a mindig megujulő remény és félelem idéz elő. Az idő, emberek megváltozhatnak, de a játékosok ugyanazok maradnak.

Két órakor ötezer frankom maradt, — föltettem az egészet.

Nyolczat vetettem. Azt hivém, meg vagyok mentve. A bankár kilenczet dobott. Elvesztem.

Nyugodságot szinlelve keltem fel, de belsőm fel vala dulva.

— Revanche holnap kiálták minden eldalról.

— Igen, igen holnap, suttogtam alig hallhatólag.

Holnap! Hol leszek én holnap?!

Más vette át helyemet.

„Foites vorre jeu!“ hallatszék a bankár monoton hangja.

A ruhatárban átadták kabátomat, mialatt felöltém egy tükörbe pillantottam. Halvány voltam, mint a halál.

Lementem a homályosan világitott lépcsőn. Alunt három vagy négy szolga aludt padokon. Egy közülök fölemelkedett, midőn elhaladtam; a többi nem mozdult. Még ma is a legnagyobb pontossággal emlékszem ez egyszerü dolgokra. Szivarra gyujtottam . . . az utolsóra — gondolám.

Csak nehány lépésnyire laktam a klubtól. Előkészületeim meg voltak téve; — egy negyed óra mulva mindent bevégeztem.

*

A nehéz ajtó bezárult mögöttem. Az utczán valék. Fölhevült arczom hideg, nedves szellő érinté. Gondolatokba mélyedve nehány lépést tevék, midőn lábam — mint bemenetelem alkalmával — a koldus lánykába botlott Játék közben egészen megfeledkeztem róla.

Nem mozdult, még mindig csendesen aludt, keze, melyben a tőlem kapott huszfrankos darabot tartá szivére volt szoritva.

Egy őrült gondolatom támadt. Ki tudja? A szerencse változó. E luisdort még egyszer feltehetem és visszanyerhetem a mit elvesztettem. A pénzdarab ez ártatlan kéz érintse által talizmánná válhatott. Igen . . . De a gyermeknek adott alamizsnát visszavenni nemtelen tett! Azonban, ha nyerni fogok, visszaadom háromszorosan, négyszeresen, százszorosan!

Mint valamely tolvaj körültekinték. Senki! Lehajoltám a gyermekhez . . . Gyöngéden szétnyitom kis kezeit . . . megpillantom a fényes pénzdarabot . . , elveszem, ismét belépek a házba, felsietek a terembe s a huszonötfrankost a zöldasztalra dobom.

A gróf előadása lassanként élénkebbé vált, — érzéktelen hideg arcza fájdalmas kifejezést öltött. Gyors, lázas hangon folytatá:

— Nyerek először, másodszor.

Azonnal a kis koldus leányra gondolok kinek luisdorja e reménytelen szerencsét előidézte. Igen, de a szerencsét félbeszakithatom é? . . . Nem, még néhány perczig játszom, azután fölkeresem. Tovább játszom szüntelenül nyerek, az idő mulik, s midőn az óra hármat ütött kétszázezer frank nyereségem volt. Két kezem megtöltve aranyokkal lementem a lépcsőn, hogy a kicsikét felkeressem.

Szegény drága kicsike! Mennyire meg fog örülni! Mily kellemes lesz ébredése!

Magamhoz fogom venni egész életemre . . . Boldog lesz s nekem fogja köszönni boldogságát!

Vétkeztem ellene, ő azonban életemet mentette meg. Gyorsan felnyitom a klubhelyiség ajtaját, futok, szivem majd szétreped, kinyitom kezeimet és — senki!

Nem, az lehetetlen! Itt feküdt alig

ték meg a miniszterium előleges beleegyezését akkor is, amidőn egy 85,000 frttal előirányzott épitkezésre 187,000 forintot adtak ki.

A miniszterium az ilyen esetekről láthatólag csak utólag nyert értesitést, amidőn már egy befejezett ténnyel állott szemben. Abol miniszterium nem mulasztotta el a kellő erélylyel föllépni s többek között hivatkoznak egy esetre, a midőn a miniszterium egyenes és ismételt parancsának sikerült rábirni az igazgatóságot, hogy körülbelől ezer kocsit, melyet egy társaságtól, természetesen pénzért vett kölcsön, adjon vissza, miután az állam vasutak saját kocsijaiból száz meg száz állott a kölcsönkérés ideje előtt és után hosszu ideig üresen. Sokfelüi figyelmeztetnek arra, hogy valamenyi szerződést lehetetlen volt a miniszteriumnak helyeselnie, miután a kormány egy fölöttébb flagrans esetben még a tekintélyes birság lefizetése árán is fölbontott egy már megkötött szerződést — mikor a szerződés tartamáról, fölöttébb közvetett uton, értesülést nyert. Ez alkalommal állitólag maga Tolnay ur sem tagadta azt hogy az általa megkötött és a kormány által fölbontott szerződés tényleg hátrányos volt az államra. Olyan egyének, a kiknek megvolt engedve az államvasutak ügykezelésébe bepillantani, bizonyitják, hogy a miniszter. annyival kevésbbé lehetett abban a helyzetben, hogy az ügyek állását ismerje, minthogy ennek a tudomásnak birtokában maga az igazgatóság sem volt mindenkoron Igy az egy alkalommal tagadta azt, hogy rendelkezik régi sinek fölött, (melyeket a miniszterium a vicinalis vasutaknál akart alkalmazni), mig utólag kiderült, hogy raktáraiban 1.200,000 frt értékü régi sin van fölhalmozva.

A fönnálló szabályok szerint a miniszteriumnak ténylek mindenről ugy kellett volna értesjttetni, a mint ezt Tolnai ur állitja; de e szabályokat nem tatották meg, s ezért merült föl az iratokban is látható számos, s nem ritkán ugyan erős megrovás, melyet a minisztérium az igazgatósághoz intézett, ami végre az igazgatóság vezetőjének állását tartalmatlanná tette. A mondotakból kétségtelenül kiderül annak érthetősége, hogy a kormány végre kötelességszerü és jogosult igényeinek erelyesebben adott kifejezést. Ellenmondanak Tolnai ur amaz állitásának is, hogy a most fennálló szabályzat a minisztérium előzetes ellenőrzését nem tágitja, hanem csökkenti. S tényleg, ha valóban ugy volna, fölötte sajátságos szinben tünnék föl, hogy Tolnai ur épp az uj szervezetet vette föl ürügyül arra, hogy hivatalától megváljék, minthogy senki sem tehetí föl, hogy fölad egy állást, mert annak hatalmi köre tágult. A különbség a régi és a mostani instructió között abban van, hogy a [illegible] osztály azelőtt a valósággal számvevőszéki jogositványokkal bir. S ez éppen nagyon mélyreható intézkedés. Hivatalos részről végre megjegyzik, hogy a volt igazgató egyik volt kiválóbb munkatársát sem támadták meg vagy tették hátrább. A volt igazgatóra vonatkozólag is elismeri s mi megerősithetjük, s mi jellemét és tehetségeit illeti, a legtejesebb elismeréssel nyilntkozett, ugy hogy személye, sem hivataltársaié védelemre nem szorulnak.

A hajdan az államvasutnál uralgó rendszer azonban s az alapuló ügyvezetés nem védelmezhetők meg. Mindezek folytán Tolnay ur nem jó tanács utan indult midőn uj vitát inditott ama rendszer és amaz ügykezelés fölött, melynek el nem tagadható eredménye csak részben és a birálatot mindig ki nem álló olyan tulhágásban nyilvánul, mely nyolcz millió összegben fekszik a képviselőház előtt.

Napi hirek.

— **Gyógyszerészegyleti közgyülés Debreczenben.** A „Magyarországi gyógyszerészegylet 12 ik járása“ — és a „Debreczen biharmegyei gyógyszerész testület,“ f. évi április 30-ik napján d. e 9 órakor tartja évi közgyülését Debreczenben a „Bika“ czimü vendéglőben. Tárgysorozat: 1. Aligazgató és elnökhelyettes évi jelentése: ezek során megemlékezés Tamássy Károly elhunyt igazgatóról, s esetleg kedvező időben ülés után látogatás sirjához. 1 A mult évi jegyzőkönyv hitelesitése. 3. A beérkezett igazoló lelevelek felolvasása, 4. Pénztári jelentés és a pénztárak megvizsgálása. 5. Könyvtárnok jelentése, s könyvtár vizsgálat a helyszinen, 6. A magyarországi gyógyszerész egyletnek ez évi jun. 7 én megtartandó évi közgyülésbeni képviselet iránti intézkedés. 7. Javaslatok és inditványok tárgyalása. — (Kéretnek a t. tagtárs urak netaláni inditványaikat f. hó 25-ig beküldeni, hogy azok a tárgysorozatba felvétethessenek!) 8, Tisztujitás, a járás részéről választandó igazgató titkár és pénztárnok; a debreczen biharmegyei gyógyszerész testület részéről elnök, jegyző és pénztárnok. A választások fontossága szükségessé teszik a t. tagok minél számosabb — sőt összes — megjelenését! — Fel is tesszük a mi egyletünk és járásunkat képviselt szaktársakról, hogy a változott viszonynál fogva — a mennyiben aligazgató a járás központjaitól s a tagoktól csaknem 14—20 mlétföldnyi távolsággal a járás szélén van elszigetelve — s hogy elhunyt igazgatónk alkotásait s egyletünk jó hirnevét továbbra is fenntartsák; nem fogják ezuttal megvonni részvételüket az idei fontos közgyülésünktől, vagy legalább elmaradásuk igazolása mellett névjegyükön szavazatuknak beküldésétől! — A szivós összetartás és tömörülés hozhatja meg csak azon nagy eredményeket, amelyeket országos egyletünk czélul maga elé kitüzött, mig az egyesek szétvont és zilált erőiket a hatóságok is csak lenge fátyolként tépik szét, mert örök igazság marad az: hogy a csomóba kötött veszső összetörhetetlen, mig egyenkint könnyen szétt törhetők azok. Félre tehát az átkos közönynyel! s felkérjük a t. szaktárs urakat a kik még nem volnának tagjai egyletünk- vagy járásunknak, szives megjelenésével lépjenek sorainkba s legyenek tagtársunk!! hogy országos egyletünk legyen egy általános compact egyesület, hogy illetékes helyeken is legyen becsült és tisztelt a magyar gyógyszerészi kar, nem pedig lenézett és mellőzött!!! Figyelmeztetjük ez alkalommal egyszersmind a t. szaktársakat, miszerint a közlekedési tgazgatóságok az idei junius 7-én tartandó budapesti közgyülésünkre utazási árkedvezményt adtak, de azt csak is az idei tagdij nyugta előmutatásával élvezhetik csak: a kik tehát a központba a gyülésen megjelenni szándékoznak sziveskedjenek azt t. Vecsey Victor pénztárnok ur által Debreczenben ideben beszerezni. Az inditványokat vagy zárt szavazati névjegyűket kérjük április hó 28-ig Debreczenbe Mihalovics István urhoz okvetlen beküldeni! A viszontlátás reményében ügytársi üdvözlettel, Mihalovics István, a debr. biharm. gyógysz. tesület elnöke. Trajánokits Agoston. a magy. orsz, gyógysz. egyl. 12-ik járás aligazgatója.

— **Nyilvános köszönet.** A gazdasági tanintézeti hallgatók segély egyes ületének az István gőzmalom tekintetes igazgatósága 20 frt. azaz Husz o. e. forintot volt kegyes adományozni. Midőn ez összeget nyilvánosan nyugtázni szerencsém van, elmulaszthatatlan kötelességünknek tartjuk, a tek. Igazgatóságnak nemes áldozatkészségét e helyen is legmélyebb köszönetünket nyilvánitani. A segély egylet nevében Debreczen 1886. ápr. 21. Tóth Károly pénztárnok.

— **A második tél kezdödik.** A szép tavaszi verőfényhez anynyira hozzászoktunk már, hogy bizony kelletlenül szedjük ujra magunra a levetett téli gunyát. (Hát még az mit szólhat, aki már becsapta) A nagyerdő szegény fái is korán örültek a tavasznak — csalfa napsugár szavára felöltötték zöld köntöeiket — s az apró, gyönge levelek most dideregve huzódnak összse a hideg, süvöltö éjszaki szélben. Az utczákon valóságos porhullámok torlodnak egymásra, amint a szél vadul végignyargal rajtok. A járókelők szemébe Szél-urfi pajkosan dob egy egy merék port — s azután gunyolódva sivitja az ember fülébe: siess, siess. Siet is minden ki, hazafelé. Odahaza azután jól esik a jol meleg szoba, s daczára annak, hogy ugyan csak tul vagyunk már Aprilis közepén is, épen nem restellünk a fütött kályha mellé ülni s annak barátságos melege mellett hallgatni, az ablakot megrázó szél vad zugását. A kis helyi vasut is bágyadtan lomhán döczög kifelé a nagyerdőbe, a csinos, szellős, nyári kocsik helyett ismét a zárt téli kocsikat kapcsolva föl. Különben akár kocsi se kellene ugy sem ül benne senki sem. Nagy gyönyörüsége is telik az üres kocsikban annak a talyigásnak ott az utczasarkon aki dideregve keresi elő a tüzszerszámát, s rágyujtva makrapipájára, annál melengeti fagyos kezeit. Kárörvendő mosolylyal néz az üresen kimenő vonat után, mintha csak mondaná: ugy-e hogy nem jár rajtad senki. — Még a conductor is behazódik a kocsiba, ugy sincs dolga kint. A fürdő házból pedig egy egy álmos pinczér dugja ki borzas fejét a mikor a vonat megérkezik, de azt is hamar visszakapja látva, hogy passasir nem érkezett. Odrbent azután a másik oldalára fordul s álmodik pohárcsörgésről, pezsgő palackdurrogásáról gavalléros borravalóról.

— **Meghivás.** Mindazokat a kik e f. é. augustus hónapban Pécs sz. k. városban megtartandó országos dalárünnepélyen résztvenni s a debreczeni dalegylettel e czélból mint az egylet pártoló avagy alapitó tagjai a szabad lakás és kedvezményezett utazási jegyek nyerése mellett oda utazni óhajtanak — az egylet választmánya megbizásából van szerencsém felhivni, hogy ez iránt nállam (Főpiacz 1583 sz. a Vecsei ház) legkésőbb e hó végéig jelentkezzenek. — Végül megjegyzem, hogy ily kedvezményben csak az egylet alapitó és pártoló tagjai részesülnek. Debreczen 1886 ápril 2-án. **Márk Endre** egyleti elnök.

— **Eljegyzés.** Ifj. Csanak József helybeli fiatal nagykereskedő tegnap eljegyezte Lusich Margit kisasszonyt, Lusich pozsonyi vegytanár ritka szép és kedves leányát, ki a farsang alatt és azóta is városunkban méltán képezte a társasösszejövetelek egyik diszét. Az eljegyzési lakoma a Göltl Nándor gyógyszerész vendégszerető házánál tegnap este ment végbe nagyszámu családtagok részvétele mellett.

— **Dr. Kentzler**, gleichenbergi fürdő orvos, ki ezen a télen át városunkban lakott, s a téli idényre lakását véglegesen is áthelyezte ide Debreczenbe, s igy az év nagyobb részén át joggal mondhatjuk őt miénknek — egy érdekes, nagy terjedelmü orvosi szakmunkát állitott össze, mely a Franklin társulat kiadásában valószinüleg még ez év folytán, fog megjelenni Az egész tulajdonképpen egy orvosi lexicon, mely betürendben tartalmazza, a betegségek simptónáit, lefolyását, s gyógymódját. S éppen a munka ilyetén practicus beosztás folytán a könyvet a szakembereken kivül, a laicusok is haszonnal forgathatják.

— **Halmay Imre és Halmayné** szintársulatunk leendő tagjai ma Nyiregyházára átutazásukban, két kis ujszülött gyermekük és két dajka kiséretében ma reggel városunkban időztek. — Nyiregyházán az előadásokat aligha meg lehet kezdeni husvét első napján mert az idő olyan téliesre változott- hogy arénában játszani lehetetlennek látszik.

— **Halálozás.** A városunkban és megyénkben köztiszteletben álló Csapó családot sulyos veszteség érte A család legidősebb tagja id. Csapó Ferencz tevékeny életének 86-ik évében elhunyt. A veszteség nem csak a családé, osztozik abban a város és megye lakossága is. Gyászjelentése igy hangzik: Ifjabb ecsedi Csapó Ferencz és neje Farkas Róza, Lenke és Ilma gyermekeivel; Csapó István, Gizélla és István gyermekeivel; Csapó Irén és férje Jelentsik Istvánnal, Mária Erzsébet, Margit és Klára gyermekeikkel; Csapó Dezső neje Borbála Bertával, Kálmán, Margit, Dezső, Berta, Márton és Ferencz gyermekeikkel; Csapó Sándor és neje Nadányi Erzsébet, Péter gyermekükkel; Csapó Berta férje Bige Gyulával, Sándor, Ilona, Piroska, Imre gyermekeikkel; végre Csapó Attila, fájdalomtelt szivvel tudatják felejthetetlen édes atyjok, nagyatyjok, illetőleg apósuknak idősb Ecsedi Csapó Ferencz földbirtokosnak, élete 86 ik évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei a folyó 1886-ik évi április 22 ik napján d. e. 10 órakor fognak a korona-utczai 255. sz. háztól a várad-olaszi sirkertbe öröknyugalomra elhelyeztetni, mely végtisztességtételre az elhunytnak rokonai, barátai és ismerősei tisztelettel meghivatnak. Nagyvárad, 1886. április 20. Béke poraira!

— **Az orsz. képviselö választó jog.** A belügyminiszter — mint ezt évenkint rendesen megteszi — körrendeletileg felhivja a központi választmányokat, hogy a jövő 1877. évre érvényes választó névjegyzékek összeállitása, illetve kiigazitása iránt az intézkedéseket kezdjn meg.

— **A Telegdi féle gözfürdö** husvét hétfőn a hölgyek elfoglaltsága miatt kivételesen férfiak számára lesz nyitva.

— **Gyászhir:** Fájdalmas szivvel tudatjuk kedves jó apánk illetve Ipam és nagyapánk néhai Pazelicsy kis Pálnak, hosszas szenvedés után f. h. 21-én életének 68-ik évében történt elhunytát. A boldogultnak földirészei f. h. 24-én d. e. 10 órakor fognak a varga utczai 2183. számu háznál a ref. vallás szertartása szerint tartandó rövid ima után a szegléd utczai sirkertben örök nyugalomra tétetni. Melly tisztességtételre a fájdalmunkban osztozókat tisztelettel meghivjuk. Debreczen 1886 April 22 én. Kis Ilona és férje Buzás Elek gyermekeikkel. Kis Géza, Kis József és Kis Ida

— **Köszönet nyilvánitás.** Az „István“ gőzmalom tekintetes közgyülése kegyes volt a kereskedő testület által fentartott kóroda részére 20 frtot a kereskedelmi iskola részére 20 forintot s a kereskedelmi iskola segély egylete javára 20 frtot adakozni, mely összegekért midőn a testület nevében köszönetemet nyilvánitanám, megjegyzem, hogy a segélyegylet részére adott 20 frt illetékes helyre már átadatott. Debreczen 1886 april 21 Szepessy Antal elnök.

— **A nagyváradi földrengés** alkalmával azt irták a lapok, hogy ilyenre ott a legöregebb emberek sem emlékeznek. Erre egy „öreg“ azt feleli: „Dehogy nem. Vannak még, a kik éltünk már 1829 julius elsején, mely napon reggel és este olyan földrengés volt Nagyváradon és Debreczenben, hogy több kémény ledült. Még nagyobb volt 1834 őszének kezdetén Debreczenben, midőn a nagytemplom nyugati oldala is megrepedt. Ez utóbbit, melynek középpontja az Érmelléke volt, jó darab tájékon érezték.

— **Gondoljatok a szegényekre és árvákra.** A közelgő husvéti ünnepek alkalmából egy pár rövid szót intézünk a debreczeni társadalom jó szivéhez: ne feledkezzék meg a szegényekről és árvákról! A keresztény társadalom halhatatlan megalapitójának, a szeretet evangéliuma nagy hirdetőjének szenvedései miket a nagy hét emlékünkbe idéz, juttassák eszünkbe, hogy az a végtelenül szerető istenszív azért vérzett, mert a világ az elhidegült lelkü, önző pogány világ elfeledett szeretni. A keresztény világ gondoljon erre s gyakorolja azt a szeretetet, mely létalapját képezi.

— **Kossuth Lajos** egészségi állapota, mint az „Orsz, Ert.“ irja nem szolgáltat okot aggodalomra. Kossuth rövid ideig bélhurutban szenvedett. de már teljesen kigyógyult.

— **Kormányozható léghajó.** Mint Rómából irják, egy Cordenona nevü müegyetemi tanár kormányozható léghajót talált föl. Az olasz közoktatásügyi miniszter a találmányt szakértőkkel megvizsgáltatá, s a bizottság azt a véleményt nyilvánitá, hogy a e találmány minden megelőzőt fölülmul. A föltalálót már fogadta a miniszter, s kifejezte iránta szerencsekivánatait. Nemsokára próbát fognak tenni az uj repülőgéppel.

— **Ültessünk pöszmétét!** Sokan nem tudják még, hogy e pöszméte vagy egres bogyói egész télen át igy tavaszig. minden befözés nélkül csak leszedve s üvegekbe rakva is milyen jól eltartható. Csupán arra kell vigyázni, hogy a bogyók apró kocsányaikkal együtt sértetlenül szedessenek le, ha nem érettek meg, hanem éppen olyanok, a minőket nyári mártásokhoz szoktunk használni és ha szellős helyen jól megfujta őket a szél, szóval nedvesek, oly hosszu nyaku üvegekbe minők például a vörös boros üvegek vigyázva egymásután beeresztgetjük őket az üvegeket azután jól légmentesen beduga-szoljuk, sőt olvadt szurokkal vagy viasszal is behuzzuk az üveg száját; igy aztán nyakával lefelé, bideg pincébe homokba leszállitjuk — és 7—8 hó mulva is friss ízü piszkéket szedhetünk ki.

— **Tarkalevelü uj gyümölcsfajok.** Ma már igen sok oly diszes növénynyel birunk, melyek az által tünnek ki, hogy leveleiknek vagy szegélye, vagy levélzete fehér, vagy sárga vagy piros, szóval elütő a zöld alapszintől, ennélfogva a diszkertekben ugy csoportban mint magánosan állva is tarka leveleikkel igen jól veszik ki magukat, és melyek feltünő levélzetük miatt mint cserépnövé-

---

egy órával jezelőtt. Szétnézek. A derengő hajnalpirtól sápadtan megvilágitva barátság talanul és hidegen terült el a nagy tér előttem. Hol van ő? Az én kis koldusleánykám, gondviselésem, megmentőm?

*

Egy ur siet a téren keresztül — megszólitom. Bámulva tekint reám .... Senkit sem látott. Azt hivé valamely elmezavarottal van dolga s meggyorsitva lépteit elünt. Hol lehet? Mely irányban távozhatott? Jobbra? Balra? Vaktába bejárom az utczákat. Semmi, mindig semmi! Lehetséges volna, hogy ne találjam fel? De akkor tolvaj vagyok: a kicsikét egyszerüen megloptam. A már egyszer neki adott husz frank az övé volt, s midőn visszavettem tolvajjá lettem!

A rendőrségre siettem. Egy óráig kellett várakoznom, mig a hivatalos helyiségeket kinyitották.

Végre bebocsátottak mindent elbeszéltem de fájdalom csak nagyon felületes személyleirását adhattam a kis leánynak. Megigérték, hogy szükséges nyomozásokat azonnal megindítják és engem értesiteni fognak az eredményről.

Atkutattam Párist egyik végétől a másikig, felkerestem a legszegényebb városnegyedeket azon reményben hogy véletlenül találkozhatom a gyermekkel, őt fölismerhetem és adóságomat visszafizethetem

Tizennégy nap telt el, de sem a rendőrség sem a az én nyomozásom nem vezetett sikerre.

Onök azt hiszik, hogy hasztalan keresésben kifáradva lemondtam feltalálásom reményéről.

Nem — csak egy gondolatom volt: „feltalálni a gyermeket s tartozásomat leróni Mert adósa voltam, senki sem bizonyitja az ellenkezőt.

Es ki tudja nem voltam e vétkesebb? E luisdor talán a nyomortól vagy épen a bukástól mentette volna meg. A kellő időben nyujtott segély gyakran egy egész életre határozó.

En tehát kerestem, harmincz év óta szüntelenül kerestem és nem találtam fel soha!

Talán meghalt a szegény kicsike ... vagy talán még rosszabbul járt mintha meghalt volna! Gyakran mondom magamban: „találkozhattál vele, talán beszéltél is és még sem szólalt meg egy hang belsődben: Ő, az: Ő, az! Add vissza a mit tőle elloptál!“

Sohasem fogom őt ismét viszontlátni, ha csak valami csoda által nem. Legalább leróvom tartozásomat. Nötlen maradtam, vagyonomnak ura vagyok, melyhez még az atyámtól örökölt birtok járul. Ha nem találom fel halálom előtt, akkor egy helyett többet teszek boldoggá.

A gróf pillanatra elhattgatott, megrázza fejét mintha szomoru gondolatait akarná elüzni fölkelt és busan igy szólt:

„Most tehát tudják drága barátaim, miért nem akarok egy klubnak sem tagja lenni. Megesküdtem — talán tulhajtott lelkiismerettől, — hogy többé egy klubba sem lépek. Ezt önök épen ugy felfoghatják mint előbbi hevességemet megértettek.

*

Három év óta nem láttam a grófot. Utazni ment. A napokban egy hirlapból következőket olvasom: „Budapestről R .. gr. halálát jelentik, ki végrendeletében összes vagyonát a párisi szegényeknek hagyta.

A kis koldusleányt soha sem találta fel.

nek is igen kedves jelenséget képeznek. Ujabban a gyümölcsfajok között is fordul több ily tarka levelü faj elő, melyek e mellett igen jó gyümölcsöt is hoznak. Ilyen p. o. a csikos levelő szeder, (Rubus fructicosus fol. argenteo varietetis,) továbbá a tarka levelü megygy (Kronprensessin Victoria) melye t 1867-ben Kratz állitott elő Hohenheimben; ilyen a tarka levelü som, a tarka levelü Katharinen Pflaume (szilva) az ezüst szegélyü nemes gesztenye s a sárga petyes levelü dió, stb. Fel kell még említenünk az 1879-en kereskedésbe hozott ezüst szegélyü mandulát, melyet Bachart állit elő De legujabb e téren az 1876-ban Lambert- és Reiternél Trierben talált tarka levelü körte melynek levelei 3 szinnel birnak. (Pirus com. tricolor Lamberti). Levélközepe e körtefajnak sötét-zöld, mely Fehérrel van szegve s a level szegélye karminpiros. A levelek tarkasága legerősebb a levél képződésekor, később a piros szin eltünik s előbb sárgásfehérré, utóbb pedig tiszta fehérré válik. De gyümölcsöt még eddig e szép loboralakban növő, s tövises galyakkal biró körtefaj nem hozott sehol

— **Jókeresetre** tehetnek szert oly egyének, kik mint ügynökök készpénz fizetés mellett alkalmaztatni óhajtanak; bővebb felvilágitást ád e lap kiadóhivatala.

× **Phönix.** A napokban tartotta meg rendes évi közgyülését Salm-Reifferscheid Hugó őrgróf elnöklete alatt a Phönix-biztositó társaság Bécsben. Az igazgatótanácsnak az 1885. évben a biztositás egyes ágaiban elért üzleti eredményről készitett jelentéséből kitünik, hogy ez évben a jégkár elleni biztositást kivéve, minden egyes üzleti ág nyereséggel záródott. — A tüzkár elleni biztositási ágban a dijbevétel 4,123,529 forintról 4,159.883 forintra emelkedett; ez üzleti ág összes bevételei 5,125.960 frtra rugtak, káróért kifizettetett 1,458.246 frt, viszontbiztositási dijakért 1,894.579 frt, proviziók fejében 285.342 frt, összesen tehát 3,638.168 frt és levonva ebből a viszontbiztositékot megillető részletet, 1,046.080 frt vétetett át dij- és kártartalék részére uj számlára. A szállitmányi biztositásokból volt bevétel 776.484 frt, kiadás 622.196 frt; dij- s kártartalékra 109.980 frt iratott elő, ellenben a jégbiztositási osztálynál, 545.463 frt volt a bevétel és 586.305 frt a kiadás. Az életbiztositási osztály jelentéséből kitünik, hogy 1885. decz. 31-én 9816 szerződés volt érvényben, 14,258,920 frtnyi biztositott tőkével és 16.295 frt biztositott évi járadékkal. Ez osztály bevétele, a mult évi athozatallal 1,912.614 forinttal együtt, volt dijtartalékra és dijátvitelekre 2,535.880 frt, a kiadás ellenben 382.515 frt, mig dijtartalékra, dijátvitelekre és kártartalékra 2.108.615 frt van uj számlára előirányozva. A tőke tartalékalap dotálása és a hivatalnokok nyugdijalapja részére fizetendő kvóta levonása után, részvényesek közt szétosztandó tiszta nyereségkép marad 70.000 forint, ugy, hogy az 1885. év jövedelme a befizetett részvénytőke $11^2/_3$ százalékára rug. Igazgatótanácsosoknak ujból megválasztattak Gundakker Károly, Suttner b. és dr. Hiller Albert; az elhunyt Malmann József lovag helyébe az igazgatótanácsba egyelőre senki sem választatott meg. Az eddigi revizórok szintén ujból választatottak.

— **Fontos szenvedöknek.** Francziа Angolország, Belgium, Hollandia ugymint Európa és Amerika nevezetesebb orvosi gyógyszertárakban az „Orginal Extractum malti Hoffi"-t rendelik, mint valódi betegeknek és gyógyulóknak jóltevő szert, mert egy olyanhoz, mint az „Orginal Extactum malti Hoffi i" melynek gyógyereje 40 évi fenállása óta mindig ujabb és ujabb elösmerésekkel és hálanyilatkozatokkal lesz kitüntettve még a legvigyázóbb orvos, és azok is kiknek gyógyulásukhoz maláta szer szükséges is, bizalmasok. Ott hol maláta-gyógy tápszer képes gyógyitani, ott biztosabban várható az a feltaláló által készitett valódi Hoff János féle maláta készitményeitöl. (Gyár: Wien 1, Bezirk, Brännerstrasu 8.) habár utánzók egyes esetekre hivatkoznák, ugy nincs avval egyébb be bizonyitva, mint az, bogy az a Hoff Jánosféle negyven évi fényes eredmény aratója. Igen ajánlható tehát az eredeti védjegyre (a feltaláló arczképe Johan Hoff aláirással) ügyelni és csakis az „Extractum malti Hoffi i" azaz Hoff János által feltalált maláta kivonati-egészségi-tápgyógyszert kérni melynek világhire és 64-szeri legmagasabb kitüntetése a betegnek elég óvadék. Kapható minden gyógyszertárban, gyógyszer és más nagyobb kereskedésekben.

Irodalom és müvészet.

Felhö Klári német szinpadokon. Rátkay Lászlót, a Felhő Klári czimü pályadijnyertes népdráma szerzőjét, több bécsi és német szinigazgató megkereste, hogy müvét előadásra engedje át. Rátkay e felhivásnak eleget teendő, Buchbinder Bernátot kérte fel a darab leforditására, ki azt már meg is kezdte.

A **fövárosi arisztokráczia** a bécsi haute volée példájára május hónap elején, mikor az udvar is körünkben fog időzni, szini előadást készül rendezni. Zichy Jenő gróf pendittette meg az eszmét, mely a főranguak körében lelkes pártfogásra is talált A szini előadásban, a terv szerint, az arisztokráczia tehetségesebb tagjai fognak szerepelni, és valamely szinházban, valószinüleg a várszinházban, rendezik; a nagyközönség által fizetendő belépti dijakból befolyó összeget pedig Jótékonyczélra fordiják. A mágnas világ számos tagja tegnap tartotta meg ez ügyben első értekezletét az Andrássy-uti kaszinóban, a melyen abban állapodtak meg, hogy az érdékesnek igérkező előadást a lóversenyek idején tartják meg, a mikor az arisztokraczia ugyis teljes számmal Budapesten lesz. Két kis vigjáték kerül majd előadásra s aztán élőképeket fognak bemutatni egy történelmi és egy bibliai tárgyut és végül kettőt Munkácsy nagyobb szabásu képeiből. A buzgó rendezőség, melynek élén mint kezdeményező Zichy Jenő gróf áll, reméli, hogy az udvar, melyet csak akkor fognak meghivni, ha a programot végleg megállapitották, szintén jelen lesz az előadáson.

A Hercules könyvtár hatodik kötete is megjelent Aigner kiadásában Porzsolt Lajos tornatanárnak szakmüvét hozva: „A tornázás kézi könyvé"-t. Népiskolák számára s kezdő tornászoknak magánhasználatára. A mü illusztrálva van. Ara 1 frt 20 kr.

CSARNOK.

Debreczeni vásári történetek.

Irta: **Csöregh Gyula.**

I.

A mételyes juhok.

Kétszáz darab juha volt Nyegru Vaszalinak, melyeket — hogy az adót és néhány forint adósságát kifizethesse, — a debreczeni vásárra hajtott eladás végett.

Egy hét telt bele, mig, Szilágymegyéből Debreczenbe érkezett, mert hiába, a juh nem paripa, hogy vágtatni lehessen vele Olyan csendesen járó állat, különösen nagy tömegben, hogy menés közben elgondolkozhatik rajta a szegény gazda hogy tulajdonképen mennyije is marad neki készpénzben ha az uti költséget, az adót és nehány forint adósságát leszámitva rendes áron eladhatja jószágát. —

Nyegru Vaszali is azon gondolkozott mig Debreczenbe ért, s végre nagy nehezen kisütötte, hogy mire visszatér falujába, — körülbelől nyolszáz forintot tehet be a zilahi takarékpénztárba, a melyen aztán majd az ősszel megveszi Kozma Dimitru szomszédjának a földjét s többet nem lesz pásztor ember, hanem földes ur. Akkor aztán megválasztatja magát birónak s olyan boldog ember lesz, hogy nem cserél a szolgabiróval sem aki pedig nagy ur.

A mint Debreczenbe érkezett, kihajtotta nyáját a Nyulas csárda melleti vásártérre s pipára gyujtva leheverészett, a szamár árnyékában várva a vevőket.

Lett is volna elég vevője, de ő nem akart mindját ez első napon szabadulni meg kedves állatjaitól, gondolván magában, hogy majd a holnapi nap jobb vásárt fog csinálni S mintha csak összebeszéltek volna a többi juhos gazdák is; alig egy nehányan adták el az nap a juhaikat; a többi várt a holnapi napra.

Csakugyan sikerült a Nyegru Vaszali terve. Másnap sokkal nagyobb volt a kereslet s ő is ötven krajczárral magasabb árért adhatta el párját egy debreczeni czivisnek, aki két társával nagy mennyiségü juhot szedett össze.

— Na becsületes Nyegru Vaszali: a nyájaj most hajtsuk az én káramemba aztán menjünk a vásárbiróhoz, — mondá Szabó Péter gazduram egy ropogós ötvenett vévén elő a nagy bör bugyelárisból, — hanem kikötöm, hogy métely ám egyikben sem, legyen, mert nékem akkor nem kell! hatj hatod vissza a honnan ide hoztad.

— Hogy volna már benne nemzetes uram, nem szokott az én nyájamban métely lenni! — válaszolt Nyegru Vaszali a tüszőjébe rejtett zacskóba tévén a felpénzt, — majd ha a karámba hajtjuk, leölhetünk belöle egyet, s aztán meglathatja hogy mindegyik egészséges!

— Jó jó; csak aztán ugy legyen. —

A vásárbirónál hamar elvégezték dolgukat s Nyegru Vaszali szamarára ülve terelte maga elött a juhnyáját, hogy az uj gazda karámjába hajtsa.

— Nohát a mint megegyeztüuk Nyegru nam mondá Szabó Péter uram, midőn a majorba értek - lássunk csak egyet! Szemeld ki a melyik neked tetszik, rántsd le a bőrét s aztán majd meglátjuk, hogy áll-é a vásár?

Nyegru Vaszali nagy bizakodottsággal vette elő a kését, s aztán kampós botjával lábszáron csipve egy jól megtermett juhot, — hamarjába leölte, felbontotta, a máját kivette, s mosolygó ábrázattal tartotta Szabó Péter uram elébe. —

— Tiszta az nemzetes uram!

Szabó Péter és két társa müértő szemmel vette vizsgá at alá a juhmájat, s már már beakartak nyugodni a dologba, midőn a nemzetes uram juhásza hirtelen fölkiáltott:

— Hohó gazduram! itt van ni a métely, egy egész rakás, — ezzel a bámuló oláh elébe tartotta a mája t, melyből csakugyan pár darab féreg hullott ki, —

Nyegru Vaszali ötölt hatolt a mint a férgeket meglátta s bizonyitani igyekezett, hogy nincsen olyan a többiben, ebbe az egybe is csak véletlenségből került; meg aztán nem is métely az. Mire aztán a juhászt hozta haragba, hogy minek lármázik, ha még a mételyt sem ismeri. Többet látott ő életében mint a mennyit ezer oláh.

Szabó Péter uram közbeszólt, hogy ne pereljenek annyit, hanem hajtsák vissza a juhokat a vásárba, mert neki nem kell mételyes juh, mikor hizlalni akarja őket. Nyegru Vaszali pedig adja visza az 50 forint felpénzt, s aztán mehet békével; szedjen rá más bolondot de nem ötet.

Hanem Nyegru Vaszali semmit sem akart tudni a felpénz visszaadásáról. Nem adja ő az öreg apjának sem! A juhokat ugyan visszahajtja, de az ötven forintot is megtartja. —

— Jól van no; — mondá nyugodtan Szabó Péter uram, — nem vagyok embere a sok szóbeszédnek. Hajtsd vissza a nyáját, bizd rá valamelyik ismerösödre, te pedig jöj velem a „komáromi" házhoz, majd eligazitja ott a dolgunkat a kapitány ur.

Nyegru Vaszali nem bánta ha mentek is; ő azért vissza nem adja a felpénzt. Tudja, hogy a kapitány ur is igazságot tesz neki! S még örült is neki, hogy milyen könnyen jut most ötven forinthoz

A kapitányi hivataltól azonban a járásbirósághoz utasitották őket, hol mindakettő előadta a magáét.

A járásbiró ur átláta Hogy az oláhnak nincs igaza, s azért felszólitotta, hogy adja vissza az ötven forintot, mig nagyobb baj nem lesz belőle. Szabó Péternek joga van birói szemlét kérni s az pedig majd nagyon sokba talál kerülni.

— Nem bánom, — válaszolt nyakasan Nyegru Vaszali, — de az ötven forintot nem adom vissza. Vagy flzesse ki az egészet.

Szabó Péter uram nem tehetvén mást, hirtelen ügyvédért szaladt, beadatta a keresetet, mire a biró azonnal meghozta a végzést hogy délután 3 órakor a vesztes fél költségére birói szemlét tart. Most pedig elmehetnek mindnyájan.

Délután a járásbiró, egy jegyző, a Szabó uram ügyvédje és három állatorvossal együtt csakugyan megjelent a vásártéren.

Megeskette az állatorvosokat, hogy az igazság szerint járjanak el s aztán kimutatott egy juhot, hogy vágjanak le.

Nyegru Vaszali dobogó szivel várta a mütét végét s csaknem kétségbeesett, midőn hallotta, hogy az állatorvosok mételyt constatáltak.

No barátom, — szólt hozzá a biró — ebben is találtunk mételyt! E szerint tehát nincs igaza! Vissza kell adni a felpénzt.

Nyegru Vaszali rimánkodva kérte a biró urat hogy netegye szerencsétlenné, hiszen csak ebben a kettőban van métely: fogadni merne rá, hogy a többiben nem találnak.

— Jól van no, lássunk tehát még egyet. Vágjanak le tehát még egyet.

Levágták a harmadik juhot is de bizony csak abban is volt métely. Még több mint a többiben.

— Elég volt mondá a járás biró, — meggyözödhettünk a Szabó uram igazságáról. Adja viszsza kend az ötven forintot én pedig mindjárt felszámitom a költségeket.

Nyegru Vaszili sirva vetette magát a bir6ur elébe. Kért, rimánkodott, hogy csak még egyet próbáljanak meg; becsületére mondja, hogy nem tudta, hogy métely van a nyájbau. Meg aztán nincs is, nem is lehet a többiben.

— Álljon fel innen, kiáltá bosszusan a járásbiró ez elötte térdeplö emberre, — legyen a maga kivánsága szerint- Vágjanak le még 15 darabot! hanem aztán nem tehetek róla, ha utánna megy az egész nyáj!

Szegény Nyegru belátta, hogy igy az egész nyáj utána mehet a többinek. Beleegyezett tehát, hogy visszaadja az ötven forint felpénzt.

— No lássa! mondá neki a biró, lehetett volna azt hámarabb is tenni. Most pedig még fizessen harminczkét forintot, mert maga volt az oka, a miért birói szemlét kellett tartani.

Erre bámult még csak nagyot a szegény oláh! Honnan fizessen ő 32 frtot, mikor hatgaras van a zsebében!?

— Nem fizetek én uram, — mondá dühösen, ha széjjel vágnak sem: Honnan vennék én 32 frtot.

Az is jól van, ha ugy akarja; menjen csak barátom — szólt az egyik fiakkereshez a biró, — hivja elő a dobost. Majd elliczitáljuk mindjárt a juhait, kitelik abból!

Bizony kikellett szoritani Nyegru Vaszalinak a birói szemle árát; ugy kért kölcsön 32 frtot egyik földijétől. S ehez a veszteséghez még hozzájárult, hogy nem tudta eladni a juhait sem; nem akart más se venni mételyes állatot.

Szomoru arczczal borult szamara vállára, átkozva azt is aki kitalálta az ilyen törvényt. Füstbe ment minden terve, elmaradt, a földbirtok vétel, fucsba ment a bir6ság is.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr" eredeti távirata.

BÉCS. ápril. 22. Blazekovics vezérőrnagy Dalmáczia helytartójává kineveztetett.

KONSTANTINÁPOLY. ápril. 22. Sakir basa Szofiába utazott, magával vivén a fermánt, melylyel Sándor fejedelem öt évre Kelet-Rumélia kormányzójává kineveztetik.

VASUT.

Debreczenből indul:

B.-pest—N.-Várad felé	d. e.	9 ó. 15 p.
„ „	d. e.	11 ó. 57 p.
„ „	este	9 ó. 39 p.
Szatmár felé	d. e.	4 ó. 56 p.
„ „	d. u.	7 ó. 5 p.
Kassa felé	d. e.	9 ó. 25 p.
„ „	d. u.	7 ó. 31 p.
Nánás felé: m. á. v.	d. u.	4. ó. 30 p
„	d u.	4. ó. 42 p.

Felelős szerkesztő és kiadó latulapjdonos:
Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Eladó szőlőtőkék

A kerteszeti egyiet telepèn elvermelve különféle **faju és csemege szőlőtőkék** kaphatók darabonként **tiz krajczàron.**

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemü közönség becses tudomására hozni, miszerint több évi tapasztalat folytán mindennemü

kàrpitos munkát

a legujabb izlés és mérsékelt árak mellett teljesithetek.

Miután a mult évi budapesti országos kiállitás egész tartama alatt alkalmam volt ugy a bel-, mint a külföld legujabb izlésü termékeivel megösmerkedhetni: bátor vagyok magamat ajánlani a kárpitos üzlet terén előforduló munkálatok, u. m.: **divatos garniturák, ottomán divánok, madráczok, kanapék és ablak párnák, roleták,** ujabb modoru **függönyök, szobadiszitések** és **tekeasztalok behuzására.**

Lakásom: Nagy-hatvan-utcza, Pásti-köz, 1566, szám alatt.

Magamat a t. közönség nagyrabecsült pàrtfogásába ajánlva — maradok

Debreczenben, 1886. márczius hó,

alázatos szolgája
KISS SÁNDOR,
kárpitos.

Kiadó lakás.

Szent-Anna utczán a 2262 sz. háznál egy kényelmes 4 szobás lakosztály kiadó. Ertekezhetni az ott lakó tuajdonossal.

Valódiak egyedül NEIDLINGER G-né Debreczenben piacz-utcza 2138.

Eladás 1 frt heti részlet alapos oktatás és 5 évi jótállás mellett.

Mindennemü ócska varrógép fizetés gyanánt elvállaltatik, illetve becseréltetik. Minden más varrógép, mely itt mások által Singer név alatt árusittatik el utánzott, és nem eredeti.

Árverési hirdetés.

Az 1885/6-iki télen a sertés aklokhoz felhasznált ákácz és nyárfák a következő napokon árverésen elfognak adatni.

1-ször. A nagyerdőn a fürdőke-t háta megett és a nagy vizálláson levő fák a helyszinén április hó 29-én azaz csütörtökön délután 3 órakor.

2-szor. A Monostoron levő fák április hó 30-án, azaz pénteken délután 3 órakor az erdőőr lakásánál.

3-szor. Bánkon a Balogh István kaszállójában levő fák május hó 5-én szerdán a helyszinén.

Debreczen, 1886. április hó 20-án.

TÖRÖK GABOR
erdőmester.

TRADE MARK
CHAMPAGNE
AYALA & Cº
Egyedüli raktár Debreczen és vidékére csak
GERÉBY FÜLÖP-nél
DEBECZENBEN.

Óra és ékszer javitások gyorsan és jutányosan.

Minden tárgy a m. kir. fémjellel el van látva.

Legolcsóbb s legnagyobb bevásárlási forrás,
valódi svájczi zsebórák,
kitünő minőségü fali **INGA ÓRÁK.**
legujabb divatu gyémánt ès arany **ékszerek,**
valódi 13 próbás ezüst
éteszközök és ezüstnemüekben.
Löfkovits Arthur ès **Társa**
órás és ékszerésznél
DEBRECZEN, Főpiacz, a főposta tőszomszédságában.

Minden óráért egy évi irásbeli jótállás.

Képes árjegyzék kivánatra ingyen küldetik.

ÓVATOSSÁG A VÉTELNÉL!!
Az Extractum Malti Johann Hoffii, valamennyi gyógyszertár, gyógyfüszerészet és nagyobb üzletben kapható. Határozottan csak azt kell kérni, amely az eredeti védjegygyel van ellátva (fennálló ovál a feltaláló Hoff János mellképe és aláirásával.

A concentrált malátakiv. vételénél határozottan Hoff János-féle kérendő Gyermekeknek valódi unikum. Gyengeségi állapotok, vérszegénység, idegességnél kávé helyett Hoff J.-féle maláta-kivonat egészségi csokoládét kell kérni.

40 évi fennállása óta 64-szer ki üntetve. || Az egész földön elterjedve 27,000 elárusitási hely.

Nem tudtam aludni az ön maláta-kivonat egészségi csokoládéja adta vissza álmomat és ét vágyamat
Professor Lorenz A.,
Petrinya, 1886. Febr. 3.

Minden gyógyszertár és nagyobb üzletben egyedül csak a Hoff János féle maláta mellett a korkákat kell kérni kék papirosban, a köhögés, rekedtség s a légzszervi bántalmak alkalmával.
Az ön maláta kivonat mellesukorkái köhögésem ellen kitünő hatással voltak (A meggyógyult Peyer Ignácz kereskedő Kirchbergen, a Weichsel mellett saját szavai.)
Uj! Uj! 1886. február
Kérem nekem postautánv. mell. 25 doboz Hoff J.-féle malátaczukorkat kék papirb. küldeni, mint azt utóbb magam vettem és köhögésem ellen igen jó eredmért el. Kirchberg a Weichsel mellett 1886 febr 24-én
Peyer Ignác kereskedő.

Köszönet nyilvánitások.

Hitzing, Hetzendorfer-strasse 18.

Hoff János nihoz a világ minden tájáról már is annyi köszönetnyilvánitás lőn beküldve, miszerint én is késztve érzem magamat a legnagyobb készségel azok sorába csatlakozni, kik hálaérzetöknek szavakban adtak kifejezést, midőn mindanyiokon, bozzám hasonlóan, a Hoff János-féle maláta-készitmények kitünő voltánál fogva, segitve lőn. Engemet a maláta-sör és a maláta-csokolád, 13 palaczk sör s egy kiló maláta-csokoládd elfogyasztása után gyorsan és tökéletesen megszabaditott légcsühurutomtól. — A maláta czukorkák feletébb csilapitólag hatnak. Én most már csak azért folytatom a gyógymódot, hogy magamat a zord időjárás befolyásától megóvjam, s ez okból ujabb szállitmányt kérek, maradván a legmelegebb hálás köszönettel.

Du Mont Mária báróné.
szül gróf Batthyanyiné.

HOFF JANOS urnak,

nevéről nevezett Hoff János-féle maláta-kivonat gyógytápszer készitmények feltalálása által cs. kir. tanácsos, koronás arany érdemkereszt tulajdonosa a legfőbb porosz és német rendek lovagja, Bécs, gyárhelyiség: Graben, Bräunerstrasse 8.

Sambor, 1886. márczius 7.

Tekintetes ur! Épp oly szent, mint kedves kötelességemnek tartom önnek a saját szükségletemre hozatott Hoff János-féle maláta készitmények kitünő tápés gyógybatásáért, legforróbb köszönetemet fejezni ki. Makacs vese bajom ágyba döntött, s a leghevesebb kórtünetekkel, milyenek fulladozás, az alsó végtagok daganata stb. lépett fel. E veszélyes kórtünetek szerencsés elhárítása után, tökéletes étvagytalanság és álmatlanság maradt hátra, minek következtében oly annyira lefogytam hogy alig voltam képes. tagjaimat megmozditani. Hanem a kitünö Hoff János-féle maláta-kivonat egészségi sör, és a malátakivonat egészségi sokoládé csodákat müveltek, mert azok használata óta étvágyam és álmam, minden inkább megjött, s most már nem győznek látogatóim eléggé csodálkozni jó kinézésem felett, mely azelőtt teljesdn sápadt volt. Most pedig ismét a rendes jó szinben vagyok, s most annyira erősnek érzem már magamat, miszerint szentül hiszem. hogy orvosi hivatásomnak nem sokára ismét a régi kedvvel fogok megfelelhethi. Kérek utánvét mellett mielébb egy hasonló küldeményt, s maradtam a legmélyebb tisztelettel, Dr. REISZ gyakorló orvos Sambor.

Tisztelt uram!

Csak az tudja az ön maláta-készitményeit megbecsülni, kinek alkalma volt azoknak csodálatos használól meggyőződni. Kérem tehát sziveskedjék ujból 21 palaczk kitünő malátakivonat egészségi sört utánvéttel küldeni. Egyszersmind 5 zacskó czukorkát is kèrek.

Uj-Arad. 1884. decz. 28. Schille Károly, a 14. huszárezred kapitánya.

Ovás a bevásárlásnál! az orvosok Franczia országban, Angliában, Hollandia, Belgium. Amerikában és Európában minden jelentékeny orvos rendeli és előirja a gyógyszertárakban az Original Extractum Malti Johann Hoffii, hogy a beteg és fellábadazó a valódit meg is kapja a felgyógyulására, mivel csak az eredeti Hoff János-féle malátakivonati egészségi gyártmányok 40 év óta váltak be és a betegek százezreit meggyógyitották.

Hoff János-féle malátakivonati csokoládé (vérszegénységnek, sápkórosoknak, és álmatlanságnál) 40 évi fennállása alatt 64-szer lett kitüntetve.

Sohasem ittam jobb csokoládét, mint a malátacsokoládé. Volkonski hg. Rómában. Ön is tapasztalom az ön kitünő maláta csokoládéjának, koncentrált malátakivonata és malátasörének erősitő hatását, Schönaich Carolath herczeg.

A Hoff János-féle malátakivonat egészségi sör a legjobb enfühlő és életfentartó szer a tüdővészben szenvedők stb. stb. számára. — Utánozhatlan! női betegségek s a gyermekek görvélykórjainál. — Utólérhetlen! — Felülmulhatlan! — Verseny minden ruharaktárnak. — Tessék róla meggyőződni.

A legtöbb cs. kir. fejedelmi, herczegi udv. orvosok által ajánlva.

Főraktár Debrecenben Csanak József, Rickl József Z., Geréby Fülöp, Varga Lajos. Eger: Kollner L., Buzáth L. gyógysz., Bajzáth K. Jászberény: Szilvássy Gyula L. Kassa: Minden gyógytár, ifj. Novelli Sándor. Láhr és Szakmány. Miskolcz; Dr Szabó Gyula, Dr. Rácz Péter, Kurucz János gyógysz.

Naponta uj gyógyjelentés minden lapban. 40 év óta több mint 1 millió gyógyeredmény.

Máhr Károly. Nagyvárad: Janky Antal, Heringh S., Nyiry J. Molnár L. gyógysz. Nyiregyháza: Korányi Imre gyógysz. Szatmár: Literaty E., Bossin J. gysz. Jákó M. Szolnok: Fini B. Boár Gy. gysz. Monszpárt L.

Árak: A valódi Hoff János-féle maláta kivonati egészségi sörnek 1 palaczkja 60 kr. 1 kiló malátacsokoládé I. 2 frt 40 kros 1/4 kiló 1 frt 30 kr. II. 1/2 k. 1 frt 60 kr. 1/4 k. 90 kr. II. 1/2 k. 1 frt 1/4 k. 60 kr. (Nagyobb vételnél árengedmény.) — Malátaczuk. zacskó 60, 30 és 15 kr. Malátakivonat 1 üveg 1.12, kissebb 70 kr. — 2 frton alul nem küldetik semmi.

Eladó ház
és tanyaföld.
Széchényi-utcza 1807 sz. a. ház és a szepesi pusztán hét nyilas tanyaföld eladó. — Ertekezhetni lehet Varga-utcza 2182 sz. a. háztulajdonossal Varga Imrével.

1092
1886.

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy az alföldi takarékpénztár végrehajtatónak Than Józsefné debreczeni lakos végrehajtást szenvedő elleni 85 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. tvszék területén levő Debreczen városában fekvő a 5328 sz. telekjegyzőkönyvben foglalt házas telekből álló ingatlanra az árverést 1200 frt ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1886 évi május hó 10-ik napján d. u. 3 órakor a trvsz. árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 120 frt — kr. készpénzben, vagy az 1881. évi XL. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birósággal előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a debreczeni kir. törvényszéknek, mint telekkönyvi hatóságnak 1886. mártius hó 1-én tartott üléséből.

Becske Lajos
h.-elnök.

Tatay
aljegyző.

Haszonbéri.

Tisza-Polgáron 565 hold kiterjedésü birtok, lakház, gazdasági és cselédlak egészen uj épületekkel 1886. év október 1-étől 6 esetleg 1 évre haszonbérbe kiadó. Bővebb értesitést ad Egerben a tulajdonos, Polonkay Endre, ügyvéd.

KATZ HERMAN, férfi ruha raktára Debreczenben.

Az általánosan elösmert
legnagyobb és legolcsóbb
férfi ruha raktár.
Ajánlja a n. é. közönségnek dusan berendezett raktárát a következő árak mellett.

Árjegyzék:

Egy tiszta gyapju szövetöltöny . . .	5.90—25	frtig
Egy felöltő, (Ueberzieher) divatosan elkészitve	6—20	„
Egy magányos szövet nadrág „ „	1.80— 7	„
Egy fiu-öltöny, rok. nadrág és mellény .	4.50—10	„
Egy gyermek öltöny legujabb divat szerint	2.80— 6	„

A n. érdemü közönség becses pártfogását kéri alázatos tisztelettel
Katz Herman
férfi ruha kereskedő Debreczenben, Csanak-ház alatt.

Főpiacz, Csanak-ház alatt.

Húzás már Szombaton
Kincsem Sorsjegy á 1 ft
11 sorsjegy csak 10 ft
Főnyeremény készpénzben
50.000 ft
10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.
A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, váczi-utcza 6. sz.

Debreczen. 1886. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában Piacz, SIMONEFY-ház.